

новнитѣ наказвалъ, като ги затварялъ и биялъ. Освѣнъ пърняворитѣ, манастиритѣ въ Сърбия за своя енория имали нѣколко села, чиито жители безплатно и на тлъка работѣли на имотитѣ имъ.

§ 33.

Граждани.

Положително не е извѣстно, да ли южнитѣ словѣни въ старото си отечество имали градове въ сегашния смисълъ на тази дума и да ли знаели за гражданския животъ. Въ новото си обаче отечество тѣ имали пълна възможность, да се запознаятъ съ него. Първитѣ и най-старитѣ словѣнски прѣселеници на Балканския полуостровъ заварили тамъ цвѣтещи римски и трако-илирийски градове, въ които много отъ тѣхъ се заселили като полководци или войници. Въ врѣме пъкъ на голѣмитѣ словѣно-аварски нашествия, ние мислимъ, че не били разрушени всички градове на Балканския полуостровъ и жителитѣ имъ унищожени, а пъкъ крайморскитѣ градове останали непожтнати. Съврѣменикътъ на голѣмитѣ словѣнски заселвания на Балканския полуостровъ Иоанъ Ефески казва, че въ третата година слѣдъ смъртъта на императора Юстинъ II и въ царуването на наследника му Тиверий II (575—581) словѣнитѣ извършили голѣми нашествия и заселвания въ Тракия, Македония и Елада. Тѣ завоевали много градове и крѣпости и се настанили въ тѣхъ като въ свои собствени.¹⁵³ Въ новозавладѣнитѣ градове, нѣма съмнѣние, словѣнитѣ ще да сж намѣрили и голѣма часть отъ старитѣ имъ жители, съ които смѣсено се настанили и които постепенно се прѣтопили въ количествено по-силнитѣ словѣни. Затова именно

¹⁵³ Дриновъ М. С. Заселение, 107.